

Rondzendbrief Daan & Debora de Groot

September 2013

nr. 20

Binnenkort hopen we weer naar Nederland te komen. Daarom nu een nieuwsbrief met al het laatste nieuws zodat je vast op de hoogte bent over het reilen en zeilen hier in Roemenië.

Ontmoetingsavond op 12 oktober

Allereerst aandacht voor de infoavond van stichting Coming Home! Niet alleen wij hopen daar aanwezig te zijn, maar ook onze drie Roemeense teamleden komen speciaal voor deze avond naar Nederland. Dé kans dus om kennis te maken en meer te weten te komen over ons werk. Onze nieuwsbrieven en website zullen hierdoor meer tot leven komen. De avond begint om 19.00 uur en wordt gehouden in de Dorpskerk in Capelle aan den IJssel. De eerste anderhalve uur is gereserveerd voor ontmoeting. Samen met onze teamleden, bestuursleden, vrijwilligers zullen wij aanwezig zijn om te vertellen over het project. Vanaf 20.30 uur begint een gezamenlijk gedeelte waarin het bestuur terugkijkt op de afgelopen periode. Aan het einde zullen we

onze God de lof toezingen o.l.v. praiseband Testify. Ondanks dat er hard gewerkt wordt door iedereen die betrokken is bij het werk van onze stichting kunnen we niet anders dan Hem alleen bedanken voor de mooie groei die het project doormaakt. Iedereen is dus van harte welkom op deze avond.

Nieuw seizoen

Na een periode van rust en vakantie zijn alle werkzaamheden weer begonnen. Door de kampen en een vakantie periode heeft het werk een paar weken stil gelegen. Dat het project nodig is in deze stad bleek wel op de eerste dag van het nieuwe seizoen. Tieners met lange piekerige haren. Vieze kleding. Smoezelige gezichten. Lege ogen. Mannen met klitterige baarden. Velen keken uit naar het

" Gebedspunten "

- Dank voor alle zegeningen van God in de afgelopen maanden
- Dank voor het team dat we van God hebben gekregen
- Dank voor de mooie kampen die we hebben georganiseerd
- Bid voor de zoektocht in Nederland naar een nieuwe vrijwilliger
- Bid voor de voortgang van het project. Liefde, wijsheid en geduld voor het team.
- Bid voor voldoende support uit Nederland voor project en privé.

begin van de programma's. De bewaker van het gebouw vertelde dat er al dagenlang mensen langs kwamen om te kijken of we alweer gingen beginnen. We waren al van plan om het inloopprogramma voor daklozen en straattieners uit te breiden en dit was een bevestiging dat het een goed idee zou zijn. Daarom is het inloophuis vier ochtenden in de week geopend.

Dit plan kon mede ten uitvoer worden gebracht door een nieuwe collega (Petri) die al langer de roeping voelde om te werken met tieners op straat die lijmsnuiven. In onze vorige nieuwsbrief schreven we dat we op zoek waren naar een nieuwe werknemer. Al afgelopen winter kwamen we in contact met Petri. Tijdens onze eerste ontmoeting hebben we niet concreet over werk of vacatures gesproken maar toen hij hoorde dat Misi ons team ging verlaten nam hij weer contact met ons op. Na enkele goede gesprekken bleken zijn verlangens en onze verwachtingen dicht bij elkaar te liggen. Nog voor de zomerkampen is hij bij ons begonnen met werken. Opnieuw mochten we de voorzienigheid van de Heere hierin ervaren.

In een arme zigeunerstraat aan de rand van de stad, in de wijk Mureseni, hielden we al wekelijks een kinderprogramma. Onze collega Baba gaat daar nu twee ochtenden in de week naar toe om zes kinderen, in de leeftijd van 8—11 jaar, te leren lezen en schrijven. Een nieuwe stap in onze werkzaamheden in deze sloppenwijk.

In de vakantie nam een lokale evangelist contact met ons op. Hij spreekt wel eens op onze vrijdagavonden en op zaterdag heeft hij op een andere locatie in de stad kerkdiensten. Hij richt zich op zigeunerdorpen en daklozen in en om de stad. Hij wilde graag een extra bijeenkomst organiseren, maar dat was niet mogelijk op de locatie waar hij op zaterdag diensten hield.

Daarom vroeg hij ons om samen te werken. Sinds deze week zijn we daarom gestart met een Bijbelstudie avond in ons inloophuis op dinsdagavond. Evangelist of pastor Zsombor neemt samen met onze collega Jenő de verantwoording op zich voor de invulling van deze avond. Een mooie nieuwe ontwikkeling. We dachten al vaker na over wat te doen als iemand door ons werk zich bekeerd. Wij konden hem dan geen geestelijk thuis bieden omdat wij geen kerkelijke organisatie zijn en het voor onze doelgroep erg lastig is om aansluiting te vinden bij een lokale kerk. Door de samenwerking met pastor Zsombor is hier verandering in gekomen.

Zomerkampen

Tijdens de zomermaanden mochten we weer twee kampen organiseren. Het eerste kamp was net als vorig jaar met de straattieners. Vorig jaar was het een zwaar kamp omdat we de jongeren niet goed kenden en we daarom niet wisten wat we moesten verwachten. Nu waren we beter voorbereid. De samenstelling van de Nederlandse groep bestond uit uitsluitend volwassenen. Ons Roemeense team was ook groter. Naast 10 straattieners gingen er ook 10 tieners uit Baneasa mee. Een grotere groep dus. Dit kamp was wederom niet makkelijk. Voortdurend moesten we als leiding opletten dat bepaalde personen rustig bleven. Er zaten een paar opvliegende types tussen die de hele dag in de gaten gehouden moesten worden. Toch kijken we terug op een goed kamp en zijn we blij dat we het gedaan hebben. Het reisverslag van de eerste groep gaat hier dieper op in. Het tweede kamp was met de kinderen uit Baneasa. Een bekende groep voor ons en het was weer een heerlijke tijd. Leuke activiteiten, persoonlijke aandacht, leuk Nederlands team, het waren mooie dagen. Tijdens beide kampen hebben we geweldig

weer gehad. Voor beiden kampen was niet echt goed weer voorspeld. Maar alle dagen was aangenaam. Niet te warm, niet te koud en niet te nat.

Omdat we nu eindverantwoordelijk zijn voor alles wat er hier gebeurd, is het best zwaar om deze kampen te organiseren. Je gaat toch met kinderen van een ander op kamp. Je neemt toch tieners mee die geen normale opvoeding hebben gehad en waar enkele al een gevangenisstraf van achter de rug hebben. Daarom zijn we dankbaar dat de kampen weer achter de rug zijn en dat alles goed is verlopen. We zijn ook dankbaar voor de fijne tijd die we hebben gehad. Onze nieuwe collega Petri kon door de kampen snel kennis maken met de tieners en de kinderen.

Hoogtepunten

In alle armoede en ellende is het wel eens moeilijk om positief te blijven. Gedachten dat het werk toch geen verandering brengt liggen op de loer. Gelukkig zijn er genoeg momenten waar we nieuwe motivatie uit op mogen doen. Dit zijn van die momenten dat we

denken, daar doen we het voor. Van die momenten waar het volk Israël op hun weg naar Kanaän een 'steen' zou oprichten als herinnering aan de grote daden van God. Op onze website schreven we al over een jongetje dat is geboren. Een wonder op zich, maar helemaal in de wetenschap dat een paar maanden geleden de operatie voor een abortus al was gepland. Een dag voor de operatie besloot de moeder het kind toch te houden. De vader van het kind (Barni Demeter) is verslaafd aan luimsnuiven. Hij heeft negen maanden niet naar zijn zwangere 'vriendin' omgekeken. Op de dag van de geboorte dacht hij dat het een meisje was, maar het bleek een jongen te zijn. Een week na de geboorte zijn we met Barni en zijn moeder naar het ziekenhuis geweest voor een gesprek met een verslavingsarts. Barni kon niet in de kliniek worden opgenomen, maar kreeg wel medicijnen mee. Deze medicijnen neemt hij trouw in

en hij is gelijk een ander mens. Hij is trots op zijn zoon en is heel de dag bij zijn gezin en probeert zo goed mogelijk voor hen te zorgen. Of hij echt is afgekickt zal over een langere tijd blijken maar voor nu is hij tot steun voor de moeder die nu aan het aansterken is. Aan dit soort dingen houden we ons vast, een leven gered, een moeder gesteund na de geboorte van haar tweede kind.

Persoonlijk

Naast alle zegeningen in het werk zijn we ook dankbaar voor ons privéleven. We voelen ons op onze plek hier. Voor hoelang weten we niet. Van onze huiseigenaren hebben we te horen gekregen dat we in ieder geval tot het najaar van 2015 in dit huis kunnen blijven wonen. Wat er daarna gaat gebeuren

is een vraagteken. Liever kijken we terug op de afgelopen vijf en halve jaar. Als we zien hoe mooi dat allemaal gelopen is, kunnen we alleen maar met vertrouwen vooruit kijken. Niet wetend wat er komt, maar wetend dat onze God Dezelfde blijft en Hij voor ons zal zorgen. Dit is de boodschap die het duidelijkste in alles moet doorklinken. Website, nieuwsbrieven, gesprekken en straks ook op de informatieavond van 12 oktober. Alleen aan Hem alle eer.

Sponsoring

In de afgelopen jaren konden we altijd in ons levensonderhoud voorzien. In onze vorige nieuwsbrief schreven we al dat een grote sponsor gestopt is. Voor de komende maanden hebben we genoeg maar we zien wel een neerwaartse lijn als het gaat om de hoeveelheid en hoogte van de giften. Hierbij komt dat door de komst van Anna het leven duurder is geworden en de prijzen voor levensmiddelen in Roemenië gaan ook omhoog. Er is geen directe reden tot zorg, dat zou ons bovenstaande verhaal ontkrachten, want zoals gezegd het gaat al vijf en half jaar goed. Maar graag delen we het met jullie. Alleen kunnen wij dit werk niet doen. Zonder onze teamleden in Roemenië beginnen we niets, zonder het bestuur in Nederland zou het project niet bestaan en zonder onze persoonlijke sponsors kunnen wij ons werk niet doen. Daarom blijft ondersteuning in **gebed en financiën** gevraagd.

Tot slot

Aanstaande donderdag hopen we weer in het vliegtuig naar Nederland te zitten. Twee weken zullen we in Nederland zijn. Het eerste weekend zullen we met de familie van Debora een weekend weg zijn om te vieren dat de ouders van Debora 30 jaar getrouwd zijn.

12 oktober hebben we al genoemd maar we noemen hem gewoon nog een keer. Van harte welkom.

Op dit moment wordt er weer een **transport** voorbereid die eind oktober richting Roemenië zal komen. Winter kleding en schoenen zijn van harte welkom. Kijk op de site van de stichting voor een volledig overzicht en aanlevermogelijkheden.

Voor ons team in Roemenië zijn we op zoek naar versterking van een **Nederlandse vrijwilliger**. Voel je de roeping om enkele maanden op het project mee te draaien? Je bent van harte welkom. Ook hierover staat meer op de website van de stichting.

Kunnen we niet anders als afsluiten met een foto van onze kleine meid. Soms nog een beetje een baby, maar vaak een bijdehante tante. Voorzichtig begint ze haar eerste woordjes te zeggen. 'Die', 'Uit', 'Klaar', 'Dicht' en 'Woef' is zo'n beetje haar vocabulaire. Helaas nog geen papa en mama ;-)

Dat was het voor deze brief. Wellicht tot ziens in de komende weken.

✂ Sponsorstrookje. ✂

U kunt ons vooral structureel steunen door voor ons te bidden!

Ja, ik wil jullie ook eenmalige/maandelijks steunen met een bedrag van €

Naam:.....

Ja, ik wil op de hoogte gehouden worden van jullie werkzaamheden in Roemenië

Email:.....

Stuur dit strookje naar ons correspondentieadres: Hofje van Gratie 18, 2926RD, Krimpen aan den

**Uw eenmalige / maandelijks giften kunt u overmaken naar 1345.78.163
t.n.v. Stichting Coming Home! o.v.v. 'Daan en Debora in Roemenië'**